

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Financování sportovních klubů a veřejná podpora: nová metodika ÚOHS a co z ní plyne pro praxi

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydal v září 2026 metodiku Financování hokejových a fotbalových klubů, sportovních infrastruktur a veřejná podpora. Jde o ucelené vodítko, které na jednom místě shrnuje, kdy prostředky směřující do sportu zakládají veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a kdy naopak stojí mimo její rámec a jaké výjimky lze využít, jsou-li její definiční znaky naplněny. Přestože je dokument primárně určen poskytovatelům veřejných prostředků, tedy obcím, městům, krajům, státu a veřejným podnikům, jeho obsah je stejně podstatný pro druhou stranu těchto vztahů, kde stojí profesionální i amatérské kluby, tělovýchovné jednoty, provozovatelé sportovišť i jednotliví sportovci. Právě příjemce totiž nese riziko, že bude muset přijatou podporu vrátit, a to včetně úroků. V návaznosti na poradenství, které v oblasti sportovního práva a veřejné podpory poskytujeme, přinášíme přehled hlavních závěrů metodiky a jejich praktických dopadů.

Východiskem je test čtyř kumulativních znaků: přesun veřejných prostředků, selektivní zvýhodnění podniku, narušení či hrozba narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Nenaplnění, byť jediného z nich, vylučuje aplikaci pravidel veřejné podpory a odpadá i potřeba hledat výjimku. Pro sport je přitom zásadní, že pojem podniku je funkční, nikoli formální: podnikem je každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na jeho právní status a způsob financování. Samotná nezisková povaha subjektu tak nevylučuje, aby mohl být pro účely pravidel veřejné podpory považován za podnik. Právní forma spolku tedy sportovní kluby zásadně nechrání. Zároveň platí, že pokud týž subjekt vykonává hospodářské i nehospodářské činnosti, posuzuje se jako podnik pouze ve vztahu k těmto hospodářským činnostem, a je-li zajištěno důsledné účetní oddělení obou okruhů, financování nehospodářské části veřejnou podporu nezakládá. Oddělené účetnictví se proto v celé metodice objevuje jako nejčastější praktický nástroj.

Posuzování profesionálních klubů a mládežnických kategorií

U profesionálních klubů metodika konstatuje, že poskytnutí veřejných prostředků zpravidla zakládá hospodářskou výhodu, neboť snižuje náklady, které by tyto subjekty jinak musely hradit z vlastních zdrojů nebo prostřednictvím běžného tržního financování, například od sponzorů, investorů nebo úvěrových institucí. Kluby přitom působí v silně konkurenčním prostředí nejen na národní úrovni, ale i na evropském a mezinárodním trhu, ať již přímou účastí v mezinárodních soutěžích, nebo působením na trhu s hráči, sponzorskými a mediálními právy. Takové financování je proto způsobilé naplnit znak selektivního zvýhodnění podniku ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a současně narušit hospodářskou soutěž i ovlivnit obchod mezi členskými státy. Na uvedených závěrech nic nemění ani ztrátové hospodaření. Klubu, který naplňuje definici podniku v obtížích podle čl. 2 odst. 18 obecného nařízení o blokových výjimkách (GBER), lze navíc podporu poskytnout zásadně pouze v režimu *de minimis*, případně na základě předchozí notifikace a schválení Evropskou komisí podle Pokynů pro záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích. V této souvislosti je třeba upozornit, že se uvedený rámec v nejbližší době prakticky změní: současné GBER se použije pouze

do 31. prosince 2026 a Evropská komise již připravuje jeho nové znění, jehož účinnost se předpokládá od 1. ledna 2027.

Financování žákovských a dorosteneckých kategorií v rámci profesionálních klubů spadá pod plnění povinností státu v oblasti vzdělávání a výchovy mládeže a nepředstavuje tedy podporu hospodářské činnosti podniku, lze-li tyto aktivity striktně oddělit od komerčního provozu klubu. Provozní dotace poskytnutá i klubu působícímu v některé ze dvou nejvyšších ligových soutěží tak může být plně vyňata z působnosti unijních pravidel za předpokladu, že je přesně zacílena na sportovní rozvoj, výcvik a tréninkové či školní mládežnické programy. Klíčovou právní i praktickou podmínkou však zůstává vyloučení jakéhokoli „přelévání“ takto získaných prostředků do A-týmu či jiných hospodářských činností klubu, což musí být jednoznačně doloženo, opět zejména vedením odděleného účetnictví.

Amatérský sport a riziko nedovoleného křížového financování

Amatérské kluby a amatérský sport Evropská komise obecně za hospodářskou činnost nepovažuje. Výjimka však neplatí plošně: z rozhodovací praxe Komise ani z judikatury Soudního dvora nevyplývá obecné pravidlo o automatické nehospodářské povaze amatérského sportu a rozhodující je vždy posouzení konkrétní činnosti případ od případu. Vykonává-li amatérský subjekt vedle své primární funkce také ekonomické aktivity na trhu za úplatu, například provozování fitness centra pro veřejnost, poskytování ubytovacích a pohostinských služeb, pronájem prostor či prodej vstupenek, podléhají tato opatření pravidlům veřejné podpory při naplnění ostatních definičních znaků. Zamezit nedovolenému křížovému financování komerčních aktivit z veřejných zdrojů lze i zde zásadně jen důsledným odděleným účetnictvím pro obě kategorie činností.

Nákup reklamy a marketingu od klubů

Nákup reklamních, marketingových a propagačních služeb veřejnými institucemi od profesionálních klubů zakládá veřejnou podporu tehdy, neodpovídají-li sjednané podmínky ekonomické logice a obvyklým podmínkám na trhu. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Evropské komise, konkrétně z věci *Omniworld* (N 555/2004), je-li cena sjednána v obvyklé tržní výši s ohledem na rozsah plnění i časové období a je-li vyloučena překompenzace (tedy úhrada přesahující hodnotu skutečně poskytovaných služeb), k poskytnutí zakázané výhody nedochází. Uvážit je ovšem třeba všechny okolnosti případu: úhrada tržní ceny sama o sobě neobstojí, pokud je plnění pro veřejnoprávní subjekt zjevně nepotřebné či postrádá reálný propagační význam. Marketingové smlouvy tak nesmějí v praxi vystupovat jako prostředek zastřené či nepřímého financování sportovních klubů z veřejných zdrojů.

Výstavba a provoz sportovní infrastruktury

Evropská komise i unijní judikatura odvíjejí posouzení sportovní infrastruktury od jejího hospodářského využití. Zásadní je v tomto směru judikatura ve věci letiště *Leipzig/Halle* (rozsudek Tribunálu ve spojených věcech T-443/08 a T-455/08, v relevantní části následně potvrzený Soudním dvorem v odvolacím řízení C-288/11 P). Výstavba i provoz zařízení určeného k nabízení služeb za úplatu, například prostřednictvím vybírání vstupného nebo komerčního pronájmu, představují hospodářskou činnost podléhající pravidlům veřejné podpory; hospodářská povaha budoucího využití přitom určuje i povahu samotné výstavby. Naopak bezúplatně poskytovaná obecná infrastruktura je z této působnosti v zásadě vyňata. U smíšeného využití zůstává financování mimo režim veřejné podpory pouze tehdy, mají-li komerční aktivity neoddělitelný doplňkový charakter a nepřesahují 20

% celkové roční kapacity zařízení. Test je nutné provádět samostatně na všech třech úrovních projektu, tedy u vlastníka či developera, u provozovatele a u konečných uživatelů, neboť výhoda poskytnutá na úrovni sportovní infrastruktury se může nepřímě přenést i na klub, který ji následně využívá za cenu nižší, než by odpovídalo tržním podmínkám.

Opatření lokálního charakteru

Veřejnou podporu nezakládají ani opatření čistě lokálního charakteru, u nichž je vyloučen dopad na obchod mezi členskými státy. ÚOHS na tomto základě formuluje demonstrativní katalog kritérií: geografickou vzdálenost od hranic, význam lokality pro zahraniční turisty, regionální spádovou oblast, ekonomickou racionalitu využití zařízení zahraničními subjekty, dostupnost obdobných zařízení v okolních státech, historii mezinárodních akcí, kapacitní dimenzování, relativní srovnání s obdobnými lokalitami, posouzení reálné souvislosti mezi činnostmi mezinárodních firem a využitím zařízení a absenci marketingu cíleného na zahraniční klientelu. Podíl zahraničních uživatelů u srovnatelných tuzemských zařízení, u něhož se s odkazem na rozhodovací praxi Komise uvádí hodnota kolem 4 %, je přitom indikátorem, nikoli závaznou prahovou hodnotou. Stejně je namístě číst i údaj o padesátikilometrové spádovosti. Lokální výjimku navíc zpravidla nelze uplatnit, je-li zařízení vlastněno či ovládáno komerční skupinou působící na dalších trzích, protože za příjemce se pak považuje celá skupina.

Výjimky ze zákazu veřejné podpory

Naplnuje-li zamýšlené financování všechny definiční znaky veřejné podpory, může poskytovatel sáhnout po některé z výjimek ze zákazu veřejné podpory. V první řadě jde o režim *de minimis*, v němž se podpora do stanoveného finančního limitu za veřejnou podporu nepovažuje. Tento režim je administrativně pružný a neomezuje způsobilé náklady, celková částka poskytnutá „jednomu podniku“ však nesmí v žádném tříletém období přesáhnout 300 000 EUR. Zřízení přístupu do Registru *de minimis*, ověření volného limitu příjemce a zápis do registru do 20 pracovních dnů od účinnosti právního aktu představují zákonné procesní podmínky na straně poskytovatele. Rozhodný je přitom okamžik vzniku právního nároku, nikoli den faktické výplaty.

Klíčový nástroj pro rozsáhlejší projekty představuje GBER, konkrétně jeho čl. 55 zaměřený na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu. Tento režim umožňuje poskytnout jak investiční podporu, krytou rozdílem mezi způsobilými náklady a provozním ziskem, tak podporu provozní, krytou provozní ztrátou. Podmínkou mimo jiné je, aby infrastruktura nebyla vyhrazena jedinému profesionálnímu uživateli, aby ji z alespoň 20 % časové kapacity ročně využívali jiní uživatelé a aby byl přístup i způsob stanovení cen nastaven transparentně a nediskriminačně. V této souvislosti je nezbytné upozornit také na notifikační prahy, tedy limity, po jejichž překročení již nelze podporu poskytnout přímo podle GBER bez předchozího schválení Evropskou komisí. Podle čl. 4 odst. 1 písm. bb) se GBER nepoužije, přesáhne-li investiční podpora 33 mil. EUR nebo celkové náklady projektu 110 mil. EUR; u provozní podpory činí notifikační práh 2,2 mil. EUR na jednu infrastrukturu ročně. S aplikací GBER je konečně spojena informační povinnost vůči Evropské komisi do 20 pracovních dnů prostřednictvím ÚOHS a u podpor přesahujících 100 tisíc EUR rovněž zápis do systému Transparency Award Module (TAM).

Doplňkově přichází v úvahu rovněž výjimka v režimu služeb obecného hospodářského zájmu (SOHZ), jež kompenzuje tržní selhání při zajišťování veřejně prospěšných služeb. Pro komerční či profesionální sport je však tento rámec v zásadě nevhodný. Nelze-li zamýšlený záměr realizovat v některém z výše uvedených režimů, například pro překročení prahových hodnot, nastupuje podle čl. 108 odst. 3 SFEU povinnost individuální notifikace Evropské komisi. Notifikační řízení se vede výhradně prostřednictvím ÚOHS a podpora nesmí být příjemci poskytnuta před vydáním

schvalovacího rozhodnutí Komise.

Princip subjektu v tržním hospodářství

Alternativou k výše uvedeným výjimkám je konstrukce, která znak zvýhodnění vůbec nenaplní, tedy postup v souladu s principem subjektu v tržním hospodářství. Podle povahy operace se uplatní zásada investora v tržním hospodářství u kapitálových vstupů, zásada soukromého věřitele při restrukturalizaci dluhů či zásada soukromého prodávajícího. Předpokladem je, aby veřejnoprávní orgán nevystupoval ve vrchnostenské roli, ale sledoval běžnou tržní logiku, tedy maximalizaci zisku, minimalizaci ztrát a návratnost investice bez ohledu na sociální a regionální aspekty. Posouzení probíhá striktně podle informací známých v okamžiku přijetí rozhodnutí (*ex ante*) a veřejný subjekt musí být schopen doložit odpovídající ekonomické podklady, ať už jde o podnikatelský plán, finanční analýzu nebo analýzu návratnosti. Tržní charakter transakce lze prokázat také soutěžním, transparentním, nediskriminačním a bezpodmínečným nabídkovým řízením, referenčním srovnáním, odborným oceněním zohledňujícím aktuální rizika, případně postupem *pari passu*, kdy veřejný a soukromý subjekt vstupují do transakce za rovnocenných podmínek, nesou stejné riziko a očekávají shodný výnos.

Důsledky porušení pravidel

Poskytnutí prostředků v rozporu s unijním právem zakládá protiprávní a případně neslučitelnou veřejnou podporu, z níž plyne povinnost jejího vymáhání a navrácení příjemcem, a to včetně úroků za celé období trvání neoprávněné výhody. Navrácení může nařídit přímo Evropská komise; řada řízení přitom bývá zahájena na základě podnětu konkurence. Povinnost zajistit navrácení podpory může vzniknout také samotnému poskytovateli podle § 7a zákona č. [215/2004](#) Sb. Samostatnou roli hrají vnitrostátní soudy, které poskytují přímou ochranu dotčeným třetím osobám: mohou pozastavit či ukončit provádění protiprávního opatření, nařídit navrácení již vyplacených částek i rozhodnout o náhradě škody způsobené porušením *standstill* povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU, tedy zákazu provést zamýšlenou podporu před jejím schválením Evropskou komisí. ÚOHS plní vůči poskytovatelům roli poradenskou a konzultační, konečná odpovědnost za řádnou aplikaci pravidel však leží vždy na poskytovateli.

Metodika ÚOHS tak přináší vítaný manuál, zároveň však ukazuje, jak úzce jsou v této oblasti provázána unijní pravidla veřejné podpory, české právo územních samosprávných celků, zadávání veřejných zakázek a smluvní praxe sportovních klubů. Správné nastavení dotačního titulu, nájemní nebo reklamní smlouvy či provozního modelu sportoviště vyžaduje posouzení všech těchto rovin současně, a to ve fázi přípravy, nikoli až ve chvíli, kdy se opatření stane předmětem kontroly. Sportovní právo patří k oblastem, jimž se naše advokátní kancelář dlouhodobě věnuje. Připravujete-li podporu sportovního klubu, výstavbu či modernizaci sportoviště, nebo naopak takové financování přijímáte, neváhejte se na nás obrátit.

Mgr. Michael Němec

Kateřina Krčková

Mgr. Bc. Pavel Homolka, LL.B.

[Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o.](#)

Atrium Flora
Budova A
Vinohradská 2828/151
130 00 Praha 3

Tel.: +420 246 028 028
Fax: +420 246 028 029
e-mail: info@broz-sedlaty.cz

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zpětné schválení odměny člena statutárního orgánu je přípustné](#)
- [Financování sportovních klubů a veřejná podpora: nová metodika ÚOHS a co z ní plyne pro praxi](#)
- [Jednotné evropské nebe: změna zákona o civilním letectví na obzoru. Od evropského rámce k vnitrostátnímu provedení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 42: \(Ne\)funkčnost automatického průpisu do ESM](#)
- [K volbě školského zařízení nezletilému prozatímním rozhodnutím](#)
- [Co všechno je možné zařadit do bodu pořadu jednání valné hromady s.r.o.](#)
- [Výklad některých otázek týkajících se valných hromad obchodních korporací ve světle aktuální judikatury](#)
- [Ban, omezení zpeněžení či zablokování účtu? Jaká máte práva vůči platformě? Ochrana streamerů a dalších tvůrců ve světle DSA](#)
- [Povaha sjezdů](#)
- [Zaplatit za logo nestačí. Jaká práva skutečně získáváte?](#)
- [Výslech advokáta účastníka řízení coby důkazní prostředek](#)